

Stora M

Eller M 24 som den også kendes under, er en gammel svensk ministryger som er blevet ombygget til Live Aboard dykker skib og operere i området omkring Ø land og ned i Øster Søen til området ved Bornholm.

Kim Laursen, Jesper Nielsen og jeg havde set frem til en uges dykning ved Åland, men da dykkercentret ikke fandt det nødvendigt at svare på vores mails, måtte vi jo se os om efter et alternativ, for dykkes skulle der og ikke i området omkring Sydfyn.

Efter en stort set begivenhedsløs 4 timers køretur ankom vi torsdag aften den 23. sep. 2010 til Sirishamn, hvor vi skulle om bord på M 24.

Efter en lille jagt havnen rundt for at finde M24 fik vi losset vores dykkerudstyr om bord og installeret os i hver sin køje. Herefter stod den på en rundvisning af skibet samt en forklaring, hvorledes dykningen, flaskefyldning m.m. ville foregå.

Herefter var det bare at nyde den smukke aften og vente på de rasterene dykkere der skulle med.

Fredag morgen var det ud af køjerne så vi var klar til afgang ved 8 tiden. Herefter var der ca. 3

timers kedelig sejlads før vi kunne droppe bundloddet på broen af FU SHAN HAI. På turen over til Bornholm var vi alle blevet briefet angående, hvordan dagens dykning skulle gå for sig. Senere fandt vi (dumme Dänen) ud af at vores svenske nok lader noget tilbage at ønske.....

Efter at bundloddet var droppet smuttede Eva, skibets messe gast, dæksmand og dykker guide, lige ned og tjekkede at bund tovet nu også var på det rigtige sted. Herefter var det jo bare om at komme i udstyret. Om bord på M 24 var der en luksus som man jo slet ikke er vant til hjemme fra, for når man var kravlet i udstyret bevægede man sig til bagbord side lige bag ved broen, her tog man svømmefødder, maske og handsker på, hvorefter dæksmanden hængte vores stage flaske på hvor man nu ønskede det. Selv mit "lille" kamera var lige pludseligt hængt fast på sin plads på venstre skulder.....

På Discovery kanalerne ser man ofte at kameramanden hopper i vandet med sit kamera, dette havde jeg altid forsvoret, at jeg aldrig ville gøre..... Det var så endnu en kamel der blev slugt på livets lange vej, for man skal vel ikke stå tilbage for

de andre, når man nu kan ligne en proff... så hele den weekend fik kameraet den store tur i vandet hver gang!!!!!!!

Vejret artede sig og det blæste næsten ikke så det var ganske let at svømme den korte distance over til bøjen på bund linen. Herefter var det bare at få lukket noget luft ud af vesten og se at komme ned og opleve det store skib i de 25 minutter vi havde til rådighed.

Toppen af agter masten møder man på 25 m. her er begge Radar scannere på deres plads, toppen af broen dukker frem på ca. 32 m. her er det eneste der mangler hoved kompasset (sprit kompasset), bagbord brovinge ligger på 35 m.

Kim og Jesper tog sig en tur ind på broen, mens jeg nappede en svæve tur ude på forkanten af broen. Det er nu en underlig fornemmelse at hænge der og svæve på ca. 40 meters dybde og vide at der er 10 m. ned til dækket af skibet og yderligere 15-20 meter ned til

havbunden!!!!!!!

Det var sjovt at se at det eneste vindue der mangler er det store center vindue på broen, alle de andre var på deres plads inkl. Dem med roterende ruder. Alle vinduerne var overbegroet med bitte små blå muslinger (i det fynske er vi jo vandt til nogle ordentlige store muslinger)

Da vi nåede til agter kanten af bro dækket kunne vi se skorstenen der står lidt agten for beboelsen. Skorstenen havde vi ikke set på vores dykker tur til FU SHAN HAI i 2009, så jeg vil tipse på at der var 10-15 m. sigt, ikke så dårligt i danske farvande om eftersommeren.

Vores 25 minutter gik dog alt for hurtigt så vi måtte bevæge os mod overfladen og den 30 min. Lange opstigning der ventede os.

Frit svævende fulgte vi bundlinen op. Da der ikke var noget strøm var det jo ikke nødvendigt at holde fast i bundline så vi tog vores deko frit svævende. Det var blevet aftalt med M 24 at vi skulle blive liggende under bundline bøjen fordi skibet ville ligge tæt på bøjen klar til at samle os op. Dette skulle jo egentligt ikke være noget problem, men lige pludseligt forsvandt bøjen ud af vores synsfelt. Dette medførte en lille svømmetur over til skibet inden vi kunne hænge vores stage flasker og kamera på

de liner der hængte ned langs skibssiden, hvorefter besætningen løftede dem om bord. Da vi kom op fik vi jordens største skideballe af skipper på M 24.

På det næste dyk gentog det det sig, men her var vi klar og fulgte med bøjen. Det viste sig, at det var en af de andre dykkere der syntes, at det var vældig smart at tage fat i bundlinen og så svømme skråt op efter indtil

han var på sit deko stop, hvorefter han afpassede bøjelinen så han kunne hænge i bøjen. På min forespørgsel på om han selv syntes, at det var smart og om han havde overvejet, hvordan det evt. kunne påvirke andre dykkere, så han forbavset på mig og sagde at han da syntes at det da var vældig smart, men nok ikke lige havde overvejet det sidste aspekt. Det kunne dog ikke formidle skippers lune fra det første dyk selvom at vi havde fundet årsagen til den forsvundne bøje.....

Da vores dykke dybde var begrænset af at vi dykkede på luft blev dyk nummer 2 en næsten gentagelse af det første dyk, dog med den undtagelse, nu vidste vi, hvor vi skulle stoppe op for at se nogle af de mindre detaljer.

Det var nogle trætte men glade dykkere der ankom til Tjen havn, hvor vi skulle overnatte om bord på M24. Efter et forfriskende bad i havnens toiletbygning (der var kun koldt vand) var vi klar til aftenmaden. Man kan sige meget, men om bord på M 24 spiser man godt, det er for at citere deres hjemmeside "jævn husmands kost" og i dykkervenlige mængder.

Dag nr. 2 blev vi dog nød til at erkende at der nok var noget der var glippet under briefingen dagen før. Vi var opsat på at komme ud til et nyt vrage, for det var jo trods

alt en "Bornholmer tur", men det viste sig at dagen bød på yderlige 2 dyk på FU SHAN HAI !!!!!!!!! kom ikke og fortæl mig at det er let at forstå Svensk, for det var der ingen af os der havde fattet. Nå men vi var jo ligesom lidt i undertal (der stod 6 - 3 til Sverige) så vi måtte jo bare nyde endnu et dyk på FU.

Da vi sejlede ud var det stort set havblik men ganske diset, men skipper fandt uden problemer

vrage. Så det var bare om at komme i udstyret og ned til det store skiv' igen.

Denne gang ville jeg dog også ind på broen for at skyde et par billeder. Kim og Jesper havde jo talt meget om at knappen til skibets horn stadig var uden begroning og kunne trykkes på (nok noget som samtlige dykker har gjort). Det viste sig dog ikke så let at komme igennem døren til broen og det lykkedes mig først da jeg holdt kameraet og begge blitz på højkant!!!!!!

Vel inde på broen var det en underlig fornemmelse at svømme hen over pultene med manøvrer grejer og rattet samt hænge frit svævende over kortboret. Jeg plejer jo at stå bag ved sådan nogle pulte på mit arbejde.

Efter at vi havde været inde flere forskellige steder og undersøgt det meste af det der var ned til og med brodækket var det ved at være tiden at finde tilbage til bund tovet. I den forbindelse troede

jeg at jeg var ved at jogge oven på en skildpadde, men det viste sig at det var en af de andre dykkere fra skibet som dykkede med en rebreather som havde sneget sig neden under mig.

Nogle af de andre fra båden have bundet et stroboskop lys på bund tovet så det var lettere at finde. Kim og Jesper var dog af den overbevisning at det var en unødvendighed for de havde jo mig (bare fordi at det lykkedes mig at tage 70 billeder på 25 minutter??????)

Tilbage på M 24 blev vi 3 enige om at vi ikke gad et 4. dyk på FU. For når man kun dykker på luft og en 50% i stageflasken er det altså begrænset, hvor meget nyt man kan proppe ind på 4 dyk på FU.

Så til de svenske dykkes store undren kravlede vi ikke i dykkerudstyret til 4. dyk. Det var vist først her at det gik op for dem at de måske ligesom havde valgt lidt for mange dyk til FU på en tur.

Nuvel vi nød bare den gode friske havluft samt det at være om bord på et skiv der er gearret til dykning i rå mængder.

Da dagens sidste dyk var overstået gik det mod Hasle havn, hvor vi skulle overnatte. Til svenskernes glæde kom vi så tidligt ind at de kunne nå at komme op og hente noget "Svensk mælk" (læs: Grøn Tuborg). Mens skipper fik banket noget godt aftensmad sammen blev det for os andre til et varmt bad i havnens baderum.

Efter aftensmadsen var der almindelig hygge på kajen i det fine vejr samt et par krøllebølle is. Senere mens svenskerne kæmpede med deres pilsner, nød vi 3 dumme Däne, hver en "Mors Stout". Man er vel kvalitets bevist ikk' ☺

Det var med lovning om at dykke på ubåden næste dag, at vi godt trøtte vente næserne mod vores køjer.

Næste og sidste dag slap vores held op, for det var begyndt at blæse en del. Da vi kom ud af havnen viste det sig at det var for meget til at der kunne dykkes, så kursen blev lagt mod Sirishamn.

Vi ankom til Sirishamn ved middagstid hvorefter den sædvanlige pakke bilerne forvirring opstod. Jeg havde dog parkeret så tilpas langt væk, at Jesper og Kim havde fået styr på vores grej og fået det i land mens jeg hentede bilen. Det passede så også med at de "forvildede" svenskere havde fået pakket deres biler og var ved at stikke af.

Efter at vi havde fået pakket bilen og brugt en $\frac{1}{2}$ times tid på hygge snak trillede vi mod Fyns land igen.

Vi var alle 3 enige om at det havde været en ok tur og at de 3 dyk på FU havde været gode. Men vi var dog også enige om at næste gang vi skal på tur så skal vi lige huske at spørge ind til, hvilke vrage der er tænkt at dykke på. Samt lytte bedre efter ved briefinger ved en dykker turs begyndelse, det kan somme tider være nødvendigt at slå over i engelsk når man har med svenskere at gøre.

Det er helt sikkert ikke sidste gang at jeg tager på sådan en dykker weekend. Men helt sikkert sidste gang at jeg vil tage med M 24, med mindre, at vi er nok til selv at bestemme, hvor der dykkes. På trods af de små ups havde det jo været en god dykker tur.

Olsen

(I 2014 blev M24 sat til salg og "live aboard" og dykker virksomheden blev stoppet).

